

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Szent István napján.

Pécs, 1897. augusztus 19.

(* *) Országos ünneppé tette a törvény első szent királyunk névnapját, aki 897 évvel ezelőtt hatalmas állammá tette hazánkat, aki a keletről bevándorolt magyarokat a keresztény vallás fölvetelére szoritotta, mert látnoki szemei meggyőzték a legsötétebb középkor kellős közepén a népet vezető bölcs uralkodót, hogy csakis ily módon helyezkedhetik az akkori európai népcsaládok közé és csakis így verhet itt állandó gyökeret.

A történelem ítélete szerint is a bölcs s előrelátó nevet érdemelte ki első szent királyunk. Az akkor divó hűbér-rendszert megfelelőleg alakította át a nemzeti szellemhez és fölfogáshoz. Megalkotta a nemesek és jobbágyok kasztját, az előbbihez sorozván a papságot, amelyet mesés földi javakkal látott el. Igazi nagy lélek, szívből katolikus volt ő, cselekedetei egészen megfelelték nagy lelke sugallatainak s ezért sorozták halála után a szentek közé azt az Árpád-ivadékot, aki valóban apostola volt nemzetének.

Azóta megünnepeltük ezeréves ittlétünket, a sok jó és balszerencsét, amelyek közt hazánk többször állott sirja előtt. Voltak, az igaz, dicsőséges napjaink, különösen nemzeti királyaink alatt, de a szerencsétlen mohácsi csata óta csak a szenvedés volt osztályrésze a nemzetnek,

melyet hogy teljesen ki nem irtottak ellenségei, csakis annak a vallási rajongásból merített csudálatos erőnek tulajdonítható, melynek magvait első szent királyunk hintette el népe között.

Az elnyomatás legsötétebb korszakában született a zsolozsma, melyet a nép ezrei, mint folyton élő panaszt zokogtak el a templomban: „Hol vagy István király, néped téged kíván, gyászos öltözetben Te utánad sirván...” Fölhangzik ez az ének azóta folyton a szent jobb előtt, mely annyi sok évszázad után épen maradt meg az idők mindent megőrlő hatásától. Ez a szent jobb lett a magyarság világító fáklyája, miként Mózes népének a pusztában vezető tűzoszlop, a szent király emléke adta meg a reményt, hogy a magyar soha el ne csüggedjen, mert „Jönni fog, mert jönni kell” egy jobb korszaknak, midőn a magyar ismét idehaza lesz a hazában, ahol idegenek ragadták magukhoz a hatalmat.

Állami önállóságunkat közel négyszáz éve nélkülözzük. Ez alatt a hosszú idő alatt, indítva a létfenntartási ösztöntől, a névtelen hősök milliói vérzetek el a szent ügyért: országunk függetlenségeért; de sajnos, az idők telje még nem érkezett el s úgy látszik, a keserű pohár nem telt még be egészen, mert ma is szól még a jajkiáltás a vallási rajongás hangján: „Hol vagy István király...”

Mióta kissé tágabbra eresztették a nemzet tagjaira rakott békókat, mióta ma-

gyar kormányunk elnevezett bécsi kirendeltség intézi az ország sorsát a Bécsből megjelölt cél felé, azóta csak szaporodtak a nemzet panaszai, mert mindenki tudja, látja, hogy az az alkotmányos fényház, mely alatt a legsötétebb reakció vigyorog, csak kitűzött célja felé halad, amelynek a receptjét az a Kollonich bibornok csinálta meg, aki legkevésbé haladt szent István szellemében sem a vallási, sem a kormányzási téren.

Ha tanulmányozzuk a történelmet, arra a szomorú következtetésre kell jutnunk, hogy fajunk, a magyar faj ezer esztendő óta alig szaporodott, míg más európai nemzetek azóta megtizszezereződtek, sőt az angol faj számbelileg százszorosára emelkedett. Sőt amennyire az akkori hiányos feljegyzésekből megállapítani lehet, egy Nagy Lajos, egy Mátyás idejében népesebb volt Magyarország, mint ma.

Nemzetirtó szándékai a nyakunkon ülő idegeneknek mindig nyilvánvalóak voltak. Csupán azt találjuk különösnek, hogy ma, midőn azt hirdetik uton-utfélen, hogy magyar kormányunk van, és mégis, ez a nemzetirtó, régi ellenségeinktől átvett politika még ma sem akar megszűnni, s 1867. óta folyvást erősödik.

A közelmúlt napokban is megszegyenítő arculcsapásként hatott a hír minden jóérzésű magyar emberre, hogy Bihar megye tanfelügyelője lemondott állásáról, mert figyelmeztetéseit és javaslatait a magyar

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A három Vojtek.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Hogy az ujságot forgattam, már többször is szemembe tűnt e név »Vojtek« s mindig belső félelmek közt kezdtem olvasni a róla zengő históriát, nem-e a mi Vojtekünk-ről írnak valamit, de szerencsére nem.

Nem igen ismeritek ti a mi Vojtekünket, itt lakik ő a tulsó utcában s nevét és foglalkozását a firma élénk, piros betűi hirdetik, mely a bolt ajtaja fölé van akasztva. Vegyeskereskedő az öreg Vojtek Alajos, nem pedig azért, mintha tán rá volna utalva, hisz csinos birtoka is van, de hát ő nála már élet-szükséglet a kereskedés, nagyon megszokhatta, míg vagyonkáját összekuporgatta, de meg aztán nem is árt, ha minél több hagyatéka lesz valamikor, mert hárman vannak, kik jussot tartanak a szerzeményhez, három fia, kik immár fiatal emberek.

A legnagyobbat nem rég szentelték pappá, kinek ugyan soh'sem volt kedve e pályához, de hát az apja még kiskorában papnak szánta.

— És milyen megtisztelt állás, a pap félig szent ember, nagyszerűen javadalmazták

— sorolta föl az előnyöket Vojtek uram — milyen tekintélyt kölcsönöz a hosszú reverenda, anyád is mindig papnak szánt, azzá kell lenned.

Antal megpróbált szabadkozni, de hasztalan, pedig inkább a művészet iránt volt hajlama, sötétkék szemei úgy lángoltak, ha ilyesmiről volt szó, magas, szőke férfi volt, feszes tartással. Érzéseiben gazdag, lelkesültni tudó szívvel.

A másik fiu Péter, egész ellentéte volt bátyjának, alacsony, barna, cingár termetű emberke volt. Rendkívül stájfos és kockás ruhákat s hegyesorru sárga cipellőt viselt, kezéből sohasem hiányozhatott az agárfejű sétatálcá, melyet sikkesen forgatott ujjai között. Cigaretta, vagy szivar nélkül sem az utcán, sem otthon nem igen mutatkozott, orrhagyon s affektálva beszélt. Résztvett minden jótékony és nem jótékony mulatságokban, nagy öröme a bálakat kedvelő leányoknak.

Ez volt az öreg Vojtek kedvence és főbüszkesége, hogyne, mikor olyan pompás leveleket tudott írni, milyent egyik fia sem, mindig megírta, hogy mennyire szeretik őt az ismerősei, volt ugyan olyanféle is benne, hogy ujrúhára 75 forint kell, de az nem baj, hisz nagy ember lesz belőle előbb-utóbb.

Hanem a legkisebb fiúért aggódott ő, Lojziért, a kis bicegőért.

Ebből aligha lesz valami, nem is érde-

mes rá költeni, hadd menjen az ipartanodába. Jobb is volna, ha elvinné az Isten, hisz sántit a szegényke, nyomorék marad egész életében. Pedig hát jó gyerek, de olyan hallgatag, alig lehet szavát venni, nem is ír olyan fain dolgokat levelében, mint Péter, ő inkább azt kérdezi, hogy nyilik-e már az orgonavirág a sövényben? hanem a zsebpénzét aligha félre nem rakja, mert sohasem mutogatja, hogy »ezt vagy azt vettem.«

Arról szó sincs, hogy olyan ember legyen belőle, mint pl. Péterből, de még olyan sem lesz, mint Antalból.

Nem is szívesen költöttek rá, csak úgy a két bátyja után elélt. Reverendából alakítottak neki kabátot, a strájfos ruhából nadrágot. Sőt amint írta Lojzi apjának, Péter oly jó volt, hogy még az otthon készült fehérneműje egy részét is neki adta, mert ő azokat nem hordhatja olyan fényes körben, mint a gimnáziumi tanulók társasága, de hát Lojzinak jók.

Mikor aztán úgy vakációkor otthon volt mind a három fiu, hej Istenem! volt beszéd a falusi asszonyok között, hogy Vojtek uramnak milyen nagyra menendő fiai vannak, különösen Péter, kinek a ruháját meg is tapogatta a kurátorné a maga, tulajdon kezeivel s azt mondja, hogy a jegyzőé még bélésnek sem járná meg mellette, azután meg olyan csodálatos selyem nyakkendője van, hogy há-

kormány kutyába se vette, az oláhság feltartóztatlanul terjed Biharban, a magyarság ősi fészében.

Vessük azonban tekintetünket bárhová a hazában, mindenütt találkozunk azzal az irtózatossággal, mely arra tendál, hogy irtsa a magyar fajt. Hisz közvetlen közelünkben láthatjuk napról-napra, hogy jó falusi népünk vándorol a mostan Szlavóniának nevezett horvát területre, mely szent István idejében éppen olyan magyar vármegye volt, magyar várispánsággal, mint akár Borsod, vagy Somogy. És különös, hogy a mi társországunkban nem tudjuk elérni azt, hogy a magyar ott mint magyar élhessen, fejlődjen és gyarapodjon. A horvátoknak ajándékozott régi Verőce, Pozsega és Szerém megyékben ma tilos a magyar iskola, tilos a magyar szó. A következő nemzedék tehát, amely ezekre a területekre bevándorolt, majd szent Zwojimir napján tartja nemzeti ünnepét, ha addig eszébe jut a pápának a horvátok utolsó királyát a szentek sorába igtatni.

De ott van a Muraköz, amely az egyházi kormányzás tekintetében a zágrábi érsekség alá lévén rendelve, az a magyaroknak nevezett kormány mégis tűri, hogy azokban a muraközi magyar községekben a papokat és tanítókat a horvát nemzetiségből alkalmazzák, hogy ekként kiirtsanak onnét mindent, ami magyar.

Erdély keleti határszéléről Atilla utódai, a hű székelyek egyre kivándorolnak, pedig talán az egész világon nincs nép, amely oly görcsösen ragaszkodik ősei földéhez. De hát a nemzetirtó politika koldusbotot nyomott a dolgos székelyek kezébe s terjeszkedik rovásunkra az oláh. A kivándorolt székelyek kicsi, sovány földcskéit megveszi a szebeni Albina bank, oláhokat telepít oda, míg az idegenbe került székelyek egy-két emberöltő múlva már nem fognak tudni magyarul.

Felső Magyarországot a hontalanok és vagyontalanok ezrei árasztják el Oroszországból és Galiciából, s amily arányban

nő ezeknek a bevándorlottaknak a száma, kétszeresen nő az innét kivándorlóké; mert míg az előbbiek itt vagyont szereznek, az utóbbiak örülnek, hogy ép bőrrel szökhetnek az inség, a nyomor elől — Amerikába. Ha nem volna cél a nemzetirtás, úgy 30 esztendő óta módjában állott volna annak a magyarnak nevezett kormánynak Rákóczi és Kossuth népét magyarrá nevelni, de nem jutott egy árva állami iskolára sem azon az exponált helyen, hanem cukorprémiumra igen.

Megbocsáthatlan véték, ha egy hűtlen sáfár a nemzet vagyonát elpocsékolja; végtelen veszteség, ha egy nagy hadjáratban a munkabírók ezrei vesztik életüket idegen érdekekért; de mindezeknél nagyobb véték, nagyobb veszteség, hogy nemzetiségünket nemcsak terjeszteni nem vagyunk képesek, hanem még a haza határain belül is elhanyagoljuk és oldott kéveként pusztulásnak engedjük.

Szomorúsággal kell mindezt tapasztalnunk, akkor, a midőn azt látjuk, hogy nagy nemzetek egy-egy emberért is többet áldoznak, mint mi ezrek megmentéseért. Pedig nálunk, mint kicsiny nemzetnél, egyetlen ember értékének is ott kellene állani, ahol a nagy nemzeteknél ezerek értéke áll. Hisz „oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene bocsátani“... mondotta a reakció által tébolydába küldött Széchenyi.

De hát hiába vádoljuk mi, hiába vádolja a nemzet, hiába a történelem a mindenkorai magyar kormányokat erről a szörnyűbűnről: a következetes nemzetirtásról. Pusztában elhangzó szó az mind, mert nekik külön utasításaik vannak. Köteteket lehetne írni arról a sok esetről, midőn nyilvánvalóvá bizonyult ez a szép csendben folytatott Kollonich-féle politika s mi ezért nyögünk, ezért panaszkodhatunk a mai nemzeti ünnepen is: „Hol vagy István király, téged néped kíván, gyászos öltözetben te utánad sírván!“...

rom szint is mutat egyszerre s a hajáról meg csak úgy árad a szagosolaj szép szaga. Hanem Péter ő hozzájuk nem igen szól, inkább megszólítja őket Antal a pap, az meg csoda ékes beszédű.

Csak a bicegő Lojzi iránt nem igen volt érdeklődés.

Apjuk örült volna a gyerekeknek, de tudja Isten miért, mostanában ugy elbetegesedett, sokat feküdt, utóbb egészen ágynak esett, gyógyíthatatlannak mondták.

Mikor ugy arcára vetődött a betegszoba pislogó mécsének világa, olyan különös sápadtnak látszott, mint egy halott. Nem vízi sokáig Vojtek uram már, bár még mindig épen gondolkodik s ugy tetszik neki, hogy semmi sem régi már, minden megváltozott azóta, mikor még ő fiatal volt.

Magához hívja fiait s a két nagyobbak lelkére köti, hogy ha nagy emberek lesznek, gyámolítsák a kis bicegőt.

Péter orrhangon vet oda valamit, a pap nem szól, talán imádkozik, a kis Lojzi pedig félre áll, hogy elrejtse eltolakodó könyeit.

Az agónia nem sokára beállt s a kedves halottat leeresztették a földgyomrába, a hagyatékot ugy a hogy rendezték s elosztottak rajta és azután a három fiu, három felé indult a nagy világba. Abban egyeztek meg, hogy tizenöt év múlva összejönnek a megye székhelyén találkozóra, hogy elmondják egy-

másnak élményeiket, meglássák ki mennyire vitte.

*

A három testvér most magára maradt, eddig még csak kormányozta őket apjuk valamennyire, de most mindannyi maga rendelkezett ideje és vagyona felett

Az esztendőök gyorsan peregtek le az örök enyészetbe anélkül, hogy találkoztak volna, mind a maga sorsával s bajával törődött, ha néha tán érintkeztek is levélben, az oly felületes volt, hogy mintlétök felől nem sokat tudtak meg belőle.

Tizenöt év után keressük föl legelőször Antalt, a papot.

Ott találjuk őt egy kolostorban, a büszke magatartású férfiból olyan alázatos páter lett, a lángoló szemek ritkán ragyognak föl azzal a lelkes csillogással. Már vagy öt éve e szerzet tagja, hej! megszúrta őt is a világ. Mert ugy volt az, hogy egy nagyobb városban volt pap s a véletlen gyakrabban összehozta egy ritka szépségű és művelt, evangélikus vallású lánykával, ki annyira beférkőzött szívébe akaratára ellenére, hogy ha véletlen összejött vele az utcán, templomba menvén, kezében az ezüst kapcsos imakönyvvel, a sötét reverenda alatt erősen megdobogott a szive s éreznie kellett, hogy itt nem is annyira Antal lelkiatya, mint inkább Vojtek Antal halad, kinek szive helyén van és az a szív még meg is mer szólalni.

H I R E K.

Tükördarabok.

Tarkán meszelt világba' járok,
Be van meszelve arc és lélek:
Jámbor, szent képet vág az álnok,
Erény nyelvén beszél a vétek.
Nemcsak az óralánc a talmi,
Nemcsak az arc van rizsporozva:
A jellemeknek szinte annyi
A csillogóra festett rongya.
Az égisz érő ideálok,
Este a porba csuszó férgek...
Nap-nap világosabban látok
És lelkem nap-nap mind sötétebb.

Egy uri társaságban
Mocskoltak és szapultak:
Elmondtak félbolondnak,
Affektáló hazugnak,
Füz-sipon fujott versem
Lehuzták szörnyű módon:
A szerelem: számárság,
Az eszme már ma ódon.
Botrányos is, hogy mernek
Manap illet közölni,
Az ördögnek se tetszik
S a többi és a többi...
Az ajtóban még hallom
Zaját a kacagásnak —
És a mikor belépek:
Mind sorra gratulálnak.

Elvira nagysám szüzi bája
Már sok-sok éve elvirágza,
Bár szeplős arca ráncos estjít
Rizspor s festék hajnalra festik
És álhaját kevélyen hordja:
Férfi emberre semmi gondja:
A férfit ő biz megveti,
Nincs benne semmi isteni,
Tetőtül talpig sár, alak,
Leghitványabb az ég alatt.
Ő csak templomba járatos,
Istenfélő és ájtatos,
Az olvasót kezébe véve,
A multkor is templomba méne,
Piros pünkösdsnek hajnalán
Az istenfélő szent leány
S imázó kézzel térdre hullott,
Szeme csodás fénybe borult ott
És fohászokék Elvirácska:
»Belátsz te szívünk szándokába
Uram, teremtő Istenem:
Adj már egy vőlegényt nekem!...«

M. F.

S ez érzés tán kelleténél is erősebb volt, mert elhagyta érte hitét, evangélikussá lett s mint evangélikus pap nőül vette a szép leányt. De ekkor még csak káplán volt s rossz szemmel néztek rá, mint hitehagyottra, nehezen bírt eklézsiába jutni, csak ugy tengődtek. Örökségét még házassága előtt jótékonycélra adta s most bizony munkás élet jutott a kis papnának s a gyenge teremtés el is pusztult pár év alatt.

És ezt is el kellett túrnia a kegyetlen sorstól, ez irtózatossá csapásban Isten ujját látta s visszatért hitére, a kolostor csöndes falai közt keresett enyhülést, itt látjuk őt a magába zárkózott papot.

Péter is jól megöregedett ez idő alatt, ő ugyan nem adta jótékonycélra vagyonát, elégegethett volna belőle, hanem elverte a szó szoros értelmében, mulatott nap nap után, a tanulárról egész megfelejtezett s ugy elhaladt az idő fölötté, hogy pálya és állás nélkül maradt. Mikor vagyona elfogyott, próbált kapkodni mindentelé, de siker nélkül és azután mit csinált volna egyebet, mint beállt az ugynevezett »nincsetlen« emberek közé s most mint munkás kallódik holitt, hol ott a bálók hőse.

A kis Lojzi is csak felcseperedett, emberré lett szépen, pénzét leletette s a kamatokból fedezte tanulási költségeit, remek rajzokat készített mint műasztalos segéd és mikor már

Napirend 1897. augusztus 20-án és 21-én.

Naptár: péntek, aug. 20. — Róm.-kath.: Szt. István. — Prot.: István kir. Görög-kel. (aug. 8.) István király — Zsidó: Ab. 22. — Napkél: 4 óra 48 perckor; nyugszik 6 óra 45 perckor. — Hold kél este 9 óra 45 perckor; nyugszik délután 1 óra 32 perckor. Hold utolsó negyede d. e. 9 óra 29 perckor. Hold van a földtávolban 10 órakor d. e. — Szombat, aug. 11. Róm.-kath.: Bernát. Prot.: Sámuel. — Görög-kel. (aug. 9.) Mátyás. — Zsidó: Sab. Ekew. — Napkél 4 óra 48 perckor; nyugszik 6 óra 43 perckor. — Hold kél 10 óra 27 perckor este; nyugszik d. u. 2 óra 32 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 24 Celsius fok meleg; légnyomás 756. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: nyugaton csapadék és zivatar várható.

Polgári Daloskör ünnepélye Abbáziában pénteken d. u. 4 órakor.

Veteránok mulatsága saját helyiségükben pénteken d. u. 4 órakor.

Nemzeti Kaszinó nyári estélye szombaton.

— **(Szent-István napja.)** Holnap lesz az első magyar király emléknappja, mely nap a törvény által is előirt országos ünnep nálunk. A katolikus egyház nagy fényvel üli meg e napot s a pécsi templomokban is ünnepi istentiszteleteket tartanak. A székesegyházban reggel 9 órakor lesz az ünnepélyes nagymise, melyet *Dobszay* Antal kanonok celebrál. Utána egyházi beszéd lesz, melyet *Krum* Péter karkáplán mond.

— **(Katonai hírek.)** *Herrlinger* Hermann és ebenburgi *Hemevogel* János a 44-ik, *Fuchs* József az 52-ik gyalogezredhez hadnagyokká kinevezettek; *Juhász* Béla, *Béla* Leó és *Burchard Bélaváry* Aladár hadnagyok a pécsi 8-ik honvédhuszárezredhez, *Draskócy* Márton és *Bánffy* Alfréd pedig a pécsi 19-ik honvédgyalogezredhez helyeztetek át.

— **(Vilmos császár Magyarországon.)** Vilmos német császár tudvalevőleg szeptember 16-ikától szeptember 20-ig Frigyes főherceg birtokain fog vadászni. Alig néhány nap előtt azt hitték, hogy az áradás következtében a vadászterület használhatatlanná válik. Ámde a beállott apadás következtében az óriási vadászterület fölszabadult az áradattól s királyunk, meg Vilmos császár és Frigyes főherceg zavartalanul vadászhatnak. Az udvari vonatok Tatárról Pécsen keresztül

elég erőt érzett magában, üzletet nyitott s a szerencse kedvezett neki és most, 15 év után, mint jó hirnevű butorgyáros szerepel megyéje székvárosában.

*

Szép őszi reggel volt a tizenötödik évfordulókör, a város mulatókertjében volt kitűzve a találkozás.

Alajos jelent meg legelőbb, már úgy kinötte sántaságát, hogy csak alig észrevehetőleg biccent, olyan szép sugár bajszu férfi lett. Leült egy padra s várt. Nem sokára egy pap közeledett az uton felé, már majdnem elkerülte, midőn Antalra ismert benne.

A két testvér úgy találta, hogy sokat változtak, az egyik nem panaszkodott, a másik nem dicsekedett, szótlán nézték egymást s várták a harmadik érkezését.

Kevés idő múlva aztán egy hányaveti, züllött kinézésű embert láttak közeledni. A papnak úgy tetszett, hogy hasonlít Péterhez, de magában kérte az Istent, bár ne ő volna. De ő volt.

Oh! mennyire megborzadt a két testvér, de Péter éppen nem látszott meglepettnek, hanem arról kérdezősködött, mikép töltsék a napot.

Lojzi hívta őket magához, otthon a jó feleség már terített asztalra várta őket, de a hangulat olyan nyomasztó volt, lassan azért

érkeznek Mohácsra, itt várja be Frigyes főherceg magas vendégét. A mohácsi állomástól gyalog mennek a hajóhidig s hajón Margitta szigetre. Vilmos császár a szigeten marad vizimadarakra vadászni. Királyunk és Albert szász király tovább mennek Vörösmartig s itt várják őket az udvari fogatok, a melyek a kőrösi vadászterületre szállítják az uralkodókat. Reggel három órakor érkeznek oda s rövid pihenés után megkezdődik a vadászat, a mely négy napig tart. Királyunk és a szász király a karapáncsai erdészlakba szállnak meg, Vilmos császár pedig a kőrösi erdőben levő vadászkastélyban. Szeptember 19-én vasárnap éjjel indulnak a fejedelmek Mohácsról Budapestre, a mikorra a budai várak lakosztályai is rendben lesznek, a hol a király vendégei Budapesten való tartózkodásuk ideje alatt laknak.

— **(Bizottsági ülés.)** Az iparos és kereskedőtanonciskola bizottsága rendes ülést tartott, melyen *Kindl* József elnöklete alatt jelen voltak: — *Dischka* Győző, *Ott* Márton, *Schmelcer* Ferenc, *Schneider* István, *Soostó* Gyula és *Szieberth* Nándor. Az ülésen beterveztették az iparos-tanonc-rajziskolai szaktanfolyamon résztvevő *Germán* István és *Skolnik* Géza kérvényeit, kik a három hónapi tanfolyamra az államtól csak 200 frt segélyt kapnak. A kérvényező tanítók — tekintve a Budapesten is uralkodó nagy drágaságot — még külön segélyt is kértek a városi Tanácstól, mely 40—40 frtot utalványozott ki részükre s őket a tanfolyam tartására június 14-től szeptember 14-ig szabadságolta. Ezt az ülés tudomásul vevén, tudomásul vették azt is, hogy az iparosok szakrajztanfolyamára a városi tanács 115 frtot utalványozott ki, valamint a Tanács helybenhagyó végzését arra nézve, hogy *Schneider* István igazgatónak az elhalt *Marschal* Ferenc mult egész tanévi helyettesítéseért 150 frt tiszteletdíj szavaztatott meg. A Tanács értesítette a bizottságot, hogy *Magyar* János rendőrt Dezső fia után járó 9 frt tandíj alól felmentette; továbbá megküldte a keresk. miniszter leiratát országos tanonc-

elmult a nap s mindenki magába vonulhatott ismét.

Alajos nehéz szívvvel ment szobájába, a lelke tele volt fájdalommal, bánatosan hajtá fejét tenyerére s úgy eszébe jutott apja szava: fiaim, ha nagy emberek lesztek . . . Szegény apám — sóhajtott — de jó, hogy nem érted ezt az időt, volt neked is három fiad, de tán egyikre sem ismernél rá.

Péter pedig valami vig operettzenét dudolva távozott szobájába, neki ugyan nem fájt semmi, ma is jó napja volt s kissé tán jobban is fölhajtá a poharat kelleténél, nem sokára mély álomba merült.

Hanem a pap ébren maradt, nem volt nyugalma a szívében, homályos estében izgattottan járt föl s alá a ház folyosóján és véletlen bepillantott egy ablakon s a szobában *Lojzi* feleségét s nevető, vidor kis lányát látta. Erősen vésődött lelkébe e kép, a mult emlékei fölébredtek, úgy el tudott volna valamit siratni, talán egy elhibázott életet.

A gyárakban most hagyták el a munkát, a kémények bugtak, azután mind csöndesebb lett a város, olyan ködös borult volt az ég, egy csillag sem világolt, a pap megállt, kezeit mellére kulcsolva tekintett az égre, itt minden oly sötét a remény egy világló sugara nélkül. Lesz-e még valaha világosság, vagy tán sohasem, sohasem. . .

Bartha Mariska.

iskolai alap létesítése tárgyában. Mindeme értesítéseket a gyűlés tudomásul vette.

— **(Rovancsolás.)** A mai nappal véget értek azok az ellenőrző vizsgálatok a városházánál, melyeket a belügyminiszteriumból kiküldött két számvizsgáló teljesített már hetek óta. Beható vizsgálat alá vették a pénzkezelést, az összes számadásokat, a számvévi hivatalt, a rendőrségi birság-naplókat s mindent a legnagyobb rendben találtak, ami eléggé megnyugtató eredmény lehet az adófizető közönségre. Mig a szorosán vett pénztári vizsgálatok folytak, igaz, hogy két napig szüneteltek az adóbefizetések, ami azonban végeredményében hátrányosnak nem mondható, mert eddig is tényleg 2000 frttal több adó folyt be a folyó hóban, mint a mult év egész augusztus havában.

— **(Iskolai beiratások.)** Az iparos-tanonc iskolában a jövő tanévre a beiratások szeptember hó 5-ik 8-ik és 12-ik napján délelőtt 9—12 óráig eszközöltetnek. Az oktatás szeptember 14-én, illetve 15-én délután fogja kezdetét venni. A kereskedő tanonciskolában a beiratások szeptember 8—12. napjain lesznek délelőtt 9—12 óráig. A tanítás szeptember 14-én kezdődik. Az iparossegédek szakrajztanfolyamát szeptember 19-én délelőtt 9 órakor nyitják meg. Ez utóbbi tanfolyam érdekében szükséges, hogy az Ipartestület és a Kath. Legényegylet minél nagyobb propagandát csináljon, hogy az iparossegédek kedvet kapva minél nagyobb számban iratkozzanak be a tanfolyamra.

— **(A pécsi polgári daloskör)** holnapi mulatsága, tekintve, hogy derült időjárás ígérkezik, már előre is sikeresnek jelezhető. Megszoktuk már, hogy ez a fiatal, törekvő dalos egyesület egy-egy fellépése valóságos eseményt képez pangó társadalmi életünkben, és ilyen alkalmakkor oly nagy társaságot képes összehozni, mint semmi más egyesület; a holnapi produkció elibe azonban kétszeres érdeklődéssel tekintünk, mert ekkor fogja bemutatni a daloskör azokat a darabokat, melyekkel oly föltűnést keltett a soproni dalversenyen. A mulatságos betétek, köztük a Schrammelek társulata, oly érdekessé teszik a műsort, hogy biztosra vehetjük, hogy az ujsörgyári helyiség szűk lesz a nagy közönség befogadására.

— **(Tandijhátralékok.)** Az iparos-tanonc-iskolában — mint mindig — úgy az elmúlt tanévben is igen sok tandijhátralék mutatkozik. Összesen 731 tanuló után 2761 frt tandijhátralék áll fenn, melynek behajtása végett most a városi Tanács fog intézkedni.

— **(Szalmatűz.)** Tegnap este, Márton-utca 14. szám alatt özvegy *Rozmann* Nándorné lakásában a lépcsőházban felhalmozott szalma — eddig még ismeretlen okból — kigyuladt. Nem okozott azonban nagyobb bajt, mert a házbeliék és a közeli őrnyáról a tűzoltók közös erővel ellocsolták.

— **(Farkas Sándorék Párisban.)** *Farkas* Sándor zenekara Párisban ugyancsak aratta a babérokat és frankokat egész mostanáig s már annyira megkedvelték őket, hogy a Szajnamelletti Babel körüli kiránduló helyekre is meginvitálták őket s ha valahol fellépnek, az olyan nagy lapok, mint a »Gaulois«, a »L'Echo de Paris« és a »Le Jour-

nal jelentik előre szereplésüket, a megfelelő dicséret kíséretében. Így például a „Le Journal” augusztus 15-iki száma ezeket írja: „A kitűnő cigány zenekar, mely Saint-Cloudban a Pavillon-Bleu étkezőjében játszik, ma egész Párist oda fogja vonzani. Farkas Sándor mester már tíz éves kora óta működik mint karmester.”

— **(Diszpolgári oklevél.)** Kardos Kálmán, volt főispánnak a város diszpolgári oklevele szeptember hó 5-én d. e. 10—11 óra között fog Hidasdon küldöttségileg átadni. A polgármester ennél fogva felhívja a városi bizottsági tagokat, hogy a kik ebben a küldöttségben részt venni akarnak, ebbeli szándékukat neki folyó hó 28-ig tudomására juttassák.

— **(Iskolai költségvetés.)** Az iparostanonciskola jövő tanévi költségvetését az iskola felügyelő bizottsága a következőképp állapította meg: bevétel 4695 frt, kiadás 5830. A kereskedő-tanonc-iskola bevétele 1275 frt, kiadása 2090 frtban irányoztatott elő. Végül az iparossegédek szakrajtanfolyamának bevétele 265 frt, kiadása pedig 365 frtban állapított meg. A bevétel és kiadások közti különbözet fedezésére államsegélyt kérnek, illetve a keresk. és iparkamarát felkéri, hogy a szakrajtanfolyamra eddig adott 200 frtot a jövőben is adományozza.

— **(Két lopás.)** Spitzer Sándor kereskedőt tegnapelőtt délután a balokányi-uszodában meglópták. A kabátja zsebéből kilópták a pénztárcáját, melyben 12 forint készpénz, egy aranygyűrű és egy 20 koronás arany volt. A lopás bejelentetvén a rendőrségnek, **Selényi Antal** rendőrbiztos a tetteseket **Blasek Antal**, tizennégy éves és **Tubics János**, tizéves gyerekek személyében kinyomozta s tőlük a pénzt elkobozta. A gyűrűt a fiatal tolvajok **Schatek Katicának** adták el egy forintért, a ki bár tizenkétéves, mégis jó ismerőse a rendőrségnek, mert többrendbeli zsebmetszésért volt már velük baja. S a leány ki is vallotta, hogy a gyűrűre való egy forintot úgy lopta a tegnapi tábori mise alkalmával, egy asszonytól egy koronát s egy fiatal ember zsebéből is egy koronát lopván ki. A két lopás tettesei most a bíróság elé kerülnek.

— **(Tanítójelölések.)** Az iparostanonciskola bizottsága az elhunyt **Marschal Ferenc** tanító helyére javaslatba hozza a városi Tanácsnál **Sziebert Róbert**, **Magda Pál** és **Matyus István** tanítókat. A megválasztandó tanító az iparostanonciskolában 200 frt fizetés mellett már a legközelebbi tanévben megkezdheti működését.

— **(Elhalasztott versenyek.)** A Bicycle-Club holnapra, szent István napjára kitűzött országos versenyét folyó hó 29-re, vasárnapra egy hétre, halasztotta el.

— **(Uj iskolai szervezet.)** A vallás- és oktatásügyi miniszter a kereskedelmi miniszterrel egyetértőleg az eddigi tanonciskolai szervezet és tanterv szabályzatot hatályon kívül helyezte és új szervezetet dolgoztatott ki, mely a jövő tanévre már életbe lép. Erre vonatkozólag a pécsi iparos-tanonciskola felügyelő bizottsága a következőket határozta: Miután a szervezet tanterve a tanári testület új alakítását teszi szükségessé, a bizottság a jelenleg alkalmazásban álló tanári testület működését

augusztus hó 31-ével befejezettnek tekinti és a tantestület u. m. **Dischka Győző** igazgató, **Hekinger István**, Dr. **Kálmán Miksa**, **Kis József**, **Körösi Henrik**, **Kosztka György**, **Mike Géza** és **Requinyi Géza** tanár fizetését f. é. szept. hó 1-től a városi tanács utján beszüntetni határozza. **Dischka Győző** főrealiskolai igazgató pedig felkérte, miszerint az alsó fokú kereskedő tanonciskolában tanításra vállalkozó tanerők névjegyzékét még az 1897/8. tanév megkezdése előtt a bizottságnak mutassa be, hogy a kir. tanfelügyelő elnöklete alatt tartandó választó gyűlésen a tantestület megválasztható és a tanítás fennakadás nélkül megkezdhető legyen.

— **(Halálozás.)** **Schmidt Adolf**, nyugalmazott m. kir. vasuti főmérnök, ma d. e., életének 53-ik évében meghalt. — Temetése szombaton délután félnégy órakor lesz a Percel-utca 23 ik számú házból a budaikülvárosi temetőben. Az engesztelő misét szombaton reggel 9 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plébániatemplomban.

— **(Egyházmegyei hir.)** **Köhler Ferenc**, paksi plébános, a dunaföldvári esperesi kerület tanfelügyelői állásáról lemondván, helyébe **Oncay Győző** németkeéri plébánost nevezte ki a pécs egyházmegyei hatóság. **Ács János**, kisasszonyfai segédlelkész, gyengélkedése miatt szabadságra menvén, helyébe **Szabó Dénes** segédlelkész helyeztetett át Szigetvárról.

— **(Tolvaj cigányasszony.)** A pálya-utcában ma korán reggel egy boltba belopózott egy cigányasszony azzal a szándékkal, hogy elemel valamit. De mert mást nem talált, egy kalapot vett magához s már kilépett vele a küszöbön, mikor észrevették és utána iramodtak. Nagy hajsza keletkezett erre s végre is egy rendőr segítségével elérték a tolvaj cigányasszonyt s elvették tőle a lopott kalapot. A rendőr pedig őt magát bekísérte a városházára, ahol beismerte, hogy bizony lopni akart s nem az ő hibáján mult, hogy rajtavesztett, hanem a boltos éberségén. Különben a jól ismert **Kalányos-familiából** való s hozzá lévén szokva a börtönhöz, most lemondással várja, hogy átkísérjék a rendőrség börtönéből az ügyészség fogházába.

— **(Elkobzott dinnye.)** A dinnyeszezon itt van ugyan már, hanem jó dinnyét csak keveset lehet találni a piacon és az is — drága. A piaci vizsgálatok alkalmával tegnap és ma is koboztak el élvezhetetlen, az egészségre ártalmas dinnyéket; tegnap 12 darabot, ma 10 darabot s azokat egyszerűen megsemmisítették. Ajánlatos is, hogy a dinnyeszezonban óvakodjunk a rossz dinnyétől, mert könnyen — kolera nosztraszt okozhat annak ártalmas hatása.

— **(Kaszinó estély.)** A pécsi Nemzeti Kaszinó holnapután (szombaton) tartja ez évadban utolsó nyári estélyét, mely remélhetőleg szintén oly szépsikerű és látogatott lesz, mint a kaszinó összes nyári estélyei voltak.

— **(A lipiki jódforrás.)** igazgatóságának f. hó 13-án kiadott legutóbbi jelentése szerint a fürdővendégek száma Lipiken 2094-et tesz ki az idei szezonban. Ott vannak Pécsről: **Köröstyös József** építész, **Horváth Mária**, **Obetko Dezső** dr., **Flóris Endre** dr. ügyvéd, **Zwinger Ferenc**, **Kerdl Lajos**, **Friedmann Antal**, **Erőse Sándor** és **Engel Jenő**; Villány-

ról **Purger Péter** vasuti felügyelő és családja; Mohácsról pedig **Stössler Zsófia** és még többen Bródról, Eszékről s Zággyrából is.

— **(Ha a színészt baj éri.)** Nehogy a szerencsétlenségek kimenjenek egészen a divatból, az újpest-rákospalotai villamos tegnapelőtt egy színészen próbálta meg erejét. Somogyi szintársulata Balatonfüredről Zomborba menetkor utazott át a fővárosra. A társulat egyik tagja, **Bognár János**, a villamoson kiment Újpestre egy rokonát meglátogatni s midőn leszállt, a nekiindult kocsit a szomszédos sínekre dobta úgy, hogy mind a két karja tetemes zuzódást szenvedett s tegnap este felkötött karokkal utazott tovább Zombor felé.

— Pöröld be a vasutat! mondták neki barátjai közül némelyek.

— Dehogyan pöröld — válaszolt a sebesült — akkor két szegény embert csapnának el miattam a hivatalából!

— **(Járványhir.)** Megyénk **Becefa** községében — mint az alispáni hivatal értesítette a városi Tanácsot — a sertésvész fel lépett, ennél fogva jelzett község határa kiviteli tilalom alá helyeztetett. **Szentlőrinc** községben az eddig uralkodó sertésorbánc megszűnván, a község a kiviteli zárlat alól feloldatott.

— **(Két kilós sváb bogár.)** Egy jó kabátos ur ma reggel színeváltozással és felindulással berontott a rendőrkapitányhoz és izgalmas szóáradás közepette, amit egy másik jókabátos urral váltott, prezentált közbámulatra — egy két kilós svábbogarat.

Mondta ezt:

— Ez az erőszakos ember az életemre tör, agyon akar sujtani.

A tanúk is így mondják.

A másik, aki vádolva volt, mondta:

— Ugyan ne bolondozzon. Csak ijeszteni akartam egy svábbogárral . . .

Nem várt felelet támadt erre. Az életéért remegő panaszos előrántotta a korpus de liktit.

— Igen ám, de ezzel a svábbogárral ijesztett.

És odazökkentett a kapitány asztalára egy két kilós svábbogár alakú vasdarabot, hozzátevén:

— Ezt a svábot akarta a fejemhez vágni.

— **(Kalapokról.)** Némelyek azt állítják, hogy az ember a bárónál kezdődik. Ez tévedés. Az ember a kalapnál kezdődik és végződik a temetőben. Ettől eltekintve a kalapnak kiváló szerepe van úgy a higiéniaiban, mint a divatban. Azt a testrészt, a mely sokaknál ugyan lényegtelen, de számosaknál a legfontosabb: a fejet védi az időjárás viszontagságaival szemben és öltözékünknek előkelő kiegészítő része. Jelenleg a kalap két okból aktuális. Brüsszelben a belgák kiállítják, Londonban a walesi herceg elrejteti. A belga kiállításon a retrospektív kalap, az angol lapok hireiben pedig a jövő kalapja szerepel. Mert a walesi herceg, a kinek annyit köszönhetnek a művelt világ gigerljei, új kalapformát fedezett föl. Ez nem csekélység. Hiszen az emberi tevékenységnek ez a mezeje már oly mértékben ki van használva, hogy alig tudjuk elképzelni, mi újat fedezhetne föl e téren a kutató elme. A természet ritka irányban produkált oly változatosságot, mint kalapformák

tekintetében. Van néhány ezer neme a virágoknak. Az állatvilág a gerinces, pirosvérű emlőstől kezdve egész a félásvány, félig állat tengeri csillagig csodálatos változatosságot tüntet fel. Nyolcvanhárom fajú ember él a föld kerekén; — azonban mindezeket felülmulják számban a kalapnak nemei. A párisi gavallér utólérhetetlen cilindere és a sziu-indián színes tollkoronája között a fej takaróinak bámulatos skálája van. Ismerünk nemez, posztó és vaskalapot, kemény, puha, zsebhen hordható és összenyomható kalapot, sapkát, sisakot és csákót. Ujabban felmerültek a vegyes géniuszu kalapok, a melyek egyharmadrészben puhák és kétharmadrészben kemények; és hogy olyan kalap nincs, a mely nappal szék, éjjel pedig sátor, ez csak annak tulajdonítható, hogy ezt a szerepet már némely sétatálcá betölti. Vajjon mi újat lehet tehát kalapok tekintetében fölfedezni? A világ indokolt kíváncsisággal tekint a Themse partja felé, várván kipattanását a walesi herceg titkának. Az angolok pedig boldogok lehetnek. Jövendőbeli uralkodójuk, ha a koronát nem is, de a kalapot mindenesetre comme il faut fogja viselni.

— **(Az idegorvosok és az idegbetegek.)** Az idegesség bacillusát még eddig nem találták meg és talán nem is keresték. De annyit már konstatált az orvosi tudomány, hogy az az orvos, a ki sokat foglalkozik az idegbetegek gyógyításával, csak ritkán kerül el az idegbajt. Egy angol orvos azt állítja, hogy az általa összegyűjtött statisztikai adatok szerint, az idegorvosoknak csaknem nyolc-

van százaléka idegbeteg és ebből azt a következtetést vonja le, hogy az ideggyógyászattal tulajdonképpen csak azoknak szabadna foglalkoznia, kiknek idegzete tökéletesen erős és nincs az idegbaj romboló hatásának kitéve. Az angol tudós különösen a tébolydák orvosai között talált sok idegbeteget, és konstatálta azt is, hogy jól ismert tanítványainak eszejárását a tébolydák légköre teljesen megváltoztatta. Melegen ajánlja tehát, hogy a tébolydák főfelügyeletével olyanokat bizzanak meg, kik a betegekkel közvetlenül csak az egyes kétes esetek megvizsgálásakor szoktak érintkezni, és hogy ez a főfelügyelet mindig kollektíve gyakoroltassék.

— **Lapunk legközelebbi száma szombaton este jelenik meg.**

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogrammok **megvésését, mindennemű vésnői munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők** kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámítva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécssett, Király-utca Hattyu-épület.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ **Gyilkos legény.** Egy gyilkossági ügyet tárgyalt ma a királyi törvényszék. Elnök volt *Varga Nagy* István táblai bíró; szavazó bírák *Bajnovits Ármin* és *Bogyay Pongrác*. A vádhatóságot *Nagy Géza* dr. kir. alügyész képviselte; a védelmet *Sey Ernő* dr. ügyvéd vitte. Jelenvolt *Tolnai Vilmos* dr. mint helyettes szakértő orvos és *Nédler Lajos* hites tolmács. A jegyzőkönyvet *Günsberger Lajos* aljegyző vezette. A végtárgyalásra összevissza öt tanu volt beidézve, kik mind megjelentek. Vádlott *Prodanovits Sándor* elővezettévé, az elnök a tényállást előadta a következőkben: F. évi május hó 7-én reggel Dárdán az uradalmi parkban vérében fekve találtak egy haldokló legényt, *Sztojákovits Mitót*, a ki vádlottat nevezte meg gyilkosául. A vádlott a csendőrség előtt be is ismerte ezt s előadta, hogy fejszével ütötte agyon *Sztojákovitsot*.

Vádlott dárdai születésű, 18 éves, görögkeleti vallású paraszt legény, a ki az elnök kérdésére a következőkben adja elő a gyilkosságot:

A jelzett nap előtt este *Sztojákovits* elhívta a parkba, hogy egy halász *Mirkovác Szávó* varsáit ellopják s ő felhívására fejszét is vett magához s elment vele. Utközben eszébe jutott, hogy *Sztojákovits* »csödör«-nek nevezte őt egy korcsmában s ezért most kérdőre vonta s mikor az most is csufolta ezzel, feldühödött

csintalanságot, az ártatlanságnak és jószívűségnek kellemes látszatát kölcsönzi.

Nem lehet közömbös a száj mikénti alakulata sem, talán már azért is, mert ez mintegy előfutárja a szellemnek. Nem szép például a nagy száj, de nem okvetlen szükség, hogy ez az arcot elcsufítsa, ha mondjuk, az ajkak formásak, — szép a kicsiny cseresznyeszáj, mégis sokszor épp ez az együgyűség kifejezőjeként jelentkezik. Ha az ajak hullámos, a szájsarkok egymással párhuzamos vonalban vannak, a száj mindenkor szép lesz. Megkívánatik természetesen, hogy az ajak piros legyen, mert a halvány beteges, hullaszerű kifejezést kölcsönöz. Sokat határoz a fog szépsége is. A legszabályosabb száját elcsufítani képes a nagy, rossz, avagy zöldes, esetleg széjelálló fogakból álló fogazat, míg ellenben a közép nagyságú fehér fog, ép fogazat a nő igazi ékessége. Innét van, hogy a szép fogsorral bíró nők inkább mosolyognak, mint azok, kik hibás fogakkal bírnak, tudják jól, hogy a fogak fehérsége is nagy ingerrel van a férfira.

Vannak aztán részek a női fejen, melyekről meg nem határozható, mily alakulatban tetszenek. Így vagyunk az arcon képződő ráncokkal, vonásokkal, az orr és felső ajak, az áll és alsó ajak közötti részekkel, de magával az orcával is. Különállva sohasem fog tetszeni az arca, mégis leginkább ez képes az arcot eltorzítani. Ki izlésének felel meg egy felpuffadt, pir nélküli, avagy túlvörös arca, míg ellenben, ha telt, ruganyos, halvány pírrel befutott, mindenkinek tetszeni fog. Természetesen a pir összhangzatos legyen az arckifejezéssel. Egy *Minerván*, *Medéán* vagy más antik classicus alakon a piros-pozsgás arc épp úgy festene, mint egy »beauté du diable«-on a halvány

gendő helye a kifejező arcvonásoknak; — a gömbölyű arcú szépségeket »beauté du diable«-nek nevezték el, mely elnevezés bizonyára onnét eredt, hogy az ily szépségek a mily gyorsan feltűnnek, meglepnek és elragadnak, a behatóbb szemlélés után mindinkább veszítenek értékükből.

A fejet disziti az azt fedő dús, hullámos sűrű haj. Hajat sokféle színben találunk. Állítólag a világos szőke a legszebb; *Venus*, *Madonna*, *Diana*, *Éva* és más költött nőszemélyek mind ily hajjal vannak alakítva, — a barna is szép, de nem ideális, úgy ez, mint a fekete szín csak a legujabb kor festőinél talál alkalmazást, akkor sem a szépség, hanem a komolyság és méltóság kifejezésére. Nagy ellenszenvet tanusítanak sokan a vörös haj iránt, míg mások, mint pl. a spanyolok, portugálok, olaszok rajonganak érte. A ríktó vörös értem, ha nem tud tet-szeni, de az a vörös haj, a milyent *Rafael*, *Correggio* fest, nemcsak, hogy nem csunya, hanem elragadóan szép, nem magyarázható másképp, hogy egy *Rubens* vagy egy *Tizián* sorompóba állt és lándzsát tört az ily színű haj mellett. A haját különféle hajviselet által különféle alakban rakják a fejre, mi azonban a nő szépségét legkevésbé sem emeli, — nem a frizura szép, csak szépeknek tetszik, ha azt szép nő viseli.

Sokat határoz a homlok. Nem kívánjuk ugyan a nőnél, miként a férfinél a magas homlokot, mely utóbbiaknál a szellem symbolumaként jelentkezik, csak azt, hogy sem csontos, sem szögletes, sem lapos, sem túlságosan domboru ne legyen, — a csontos túl erős, majdnem kegyetlen, a szögletes együgyű, bargyu, a domboru pedig fejés, akaratos jelleget kölcsönöz az arcnak. Leg-

és a fejsze nyelével fejbe ütötte, a ki összeesett. Erre, mert félt, hogy ha Sztojkovits felébred, megboszulja, a fejsze élével kétszerháromszor fejbevágta, hogy meghaljon s így otthagya a parkban. A fejszét megmosta az árokban s haza ment és lefeküdt. Reggel felkelt s kiment halászni. Onnan hívta haza az apja, de utközben már jöttek érte a csendőrök és a községházára kísérték, hol Dragovics Andrea kisbíró szerb tolmácsolása mellett hallgatták ki és ő be is ismerte, hogy ő ütötte a meghaltat.

Vádlott azt vallja, hogy először a fejsze nyelével ütötte meg a meggyilkoltat, de kitűnik a további adatokból, hogy bal halántékán ütötte meg a fejsze élével s ettől az ütéstől rogyott az össze. Erre aztán gyors egymásutánban ütött háromszor is az elhalt fejére, úgy, hogy elvált a nyakcsigolyája annak a fejétől; de tagadja, hogy szándéka lett volna megölni, csak azért ütötte, hogy fel ne kelhessen és őt meg ne verhesse, boszút ne állhasson rajta. Persze, mikor elébe tartották, hogy a meghaltnál fegyver nem volt, akkor nem kellett tőle félni, akadozik és azt mondja, hogy az ijedtség miatt magán kívül volt s nem tudta mit tesz, mert félt, hogyha az életben marad, boszút áll rajta. Ezért üthetett oly erővel kétszer a meggyilkolt koponyájára, hogy annak koponyaacsontja széttört. Mindez a védekezése azonban valószínűtlen, mert a vádlottnak igenis szándéka volt a sértettet megölni, hogy azon boszút álljon. Boszút álljon a miatt, hogy csufolta a már jelzett csufnévvel

s így az egész falu fiatalsága is a nyelvére vette. Ezt már előre elhatározta s mikor Sztojakovits Mito kihivta a parkba, ekkor e szándékból vette magához a fejszét.

Ezt persze tagadja a vádlott, aki mindig csak arra hivatkozik, hogy dühös lett társára és azért ütötte le, bár az is tény, hogy megvárta a sötét estét és csak akkor hozta elő a csufolódási esetet és kezdte ütni a meggyilkoltat. Egyebekben is nagyon vacillál védekezése, mert a merre jártak a parkban, ott nem is volt sehol varsa kitéve s tulajdonképpen nem is Sztojakovits hívta ki őt, hanem ő hívta ki a meggyilkoltat a parkba s már ekkor eszébe volt, hogy társán megboszulja magát s fejszét saját elhatározásából vitt magával s mikor Sztojakovits kérdezte, miért hozza azt, azt felelte, hogy legyen védőeszközük, ha valaki megtámadja őket. S mert társánál még csak egy bot sem volt, már ebből megállapítható, hogy szándéka volt megölni azt.

Vádlott a csendőrök előtt, a járásbíró-ságnál és a vizsgálóbíró előtt is beismerte, sőt azt is elmondta, hogy a fejszét elrejtette a kabátja alá, hogy Stojakovits meg ne lássa. De persze, most azt mondja, hogy a társa mondta neki, hogy rejtse el azt. Általában erős megátalkodottsággal vonja vissza minden beismerő vallomását s az elnök keresztkérdései alatt lépten-nyomon ellentétbe jön az egyes vallomásaival s mégis csak kitűnik, hogy szándéka megölni előbb nem volt ugyan, de mikor első fejszecsapása alatt összeesett a megölt, akkor arra gondolt, hogy az boszút

állhat rajta, ha életben marad és ezért addig ütötte, míg csak látta, hogy mozog.

Vádlott Sztojakovitsnak különben jó barátja volt s naponkint megfordult náluk. A megöltnek leánytestvére barátnője volt egy leánynak, kinek a vádlott szeretője volt és ezek révén értesült először, hogy Sztojakovits mikép csufolta. A csufnevet társa a parkban is szemébe mondta s ez hozta olyan dühbe, hogy ily véres boszút állt rajta.

Vádlott kihallgatása — mely egyfolytában jó másfélóráig tartott — azt a vélelmet kelti, hogy a suhanc legényeknél szokásos boszunál nagyobb boszu vezette, az hogy leveri, megöli a társát, a ki a csufnevet a nővére előtt is többször mondván rá, azt elhíresztelte a szeretőjének s így az ő becsülete tönkre volt téve. Az elnök, az ítélobírák és az ügyész kérdései alatt a vádlott mindjobban ellenmondásokba keveredik, de azért nem ismeri be, hogy szándéka lett volna megölni Sztojakovitsot.

Pedig a tanuvallomások mind ellene vannak.

A meggyilkolt apja vallja, hogy Sztojakovits Mitóért vádlott elment a jelzett nap délutánján. Már ekkor hívta, hogy estére menjenek ki az uradalmi parkba s fia el is ment estefelé a vádlotthoz, de nem vitt magával még botot sem. S nem is volt szándékában, hogy varsákat lopjon, vagy azok megrongálásával boszulja meg magát azon a halászon, a kit vádlott megnevezett, mert az sohse bántotta az ő fiát.

szébb a középnagyság, körülbelül két hüvelyk magas, könnyedén boltozott homlok, ez ha nem használ, de legalább nem rontja a szép fejen az összhangzatot.

A szemet illetőleg csak egy a kiváncsi, ne legyen az nagyon nagy, és feleljen meg Plato mondásának: »A szem a lélek tükré.« Vajjon kék vagy zöldes, barna vagy fekete az teljesen egyre megy, a legkiválóbb aesthetikusok, leghíresebb festők classicus alakjaik ábrázolásánál vegyest használnak e színeket. A szem színe nem más, mint a természet játéka, szokás mégis abból következtést vonni a lélek tulajdonságaira. Így azt tartja a közmondás, hogy »szürke szem, ravasz szem«, a költők nem is éneklék meg a szürke szemet, mintha ez szép sem lehetne. De hát miért ravasz a szürke szem?! igaz! a macskának szürke szeme van. Egy másik közmondás szerint »a barna szemek pajkosságot jelentenek«, azt mondják, hogy a barna szemekbe a teremtető két kis ördögöt rejtett, hogy azok daemoni hatalommal játszanak szegény áldozatukkal, melyet elkárhózásra szántak. De azért sokan vannak, kik az ilyen ördögöknek szívesen adják el lelküket s nemcsak hogy nem félnek, sőt szeretik a tüzlángot, melyet a kis ördögök szivökben felgyújtottak. Azt mondják, a barna szemű hölgyek kiválóan kacérok, míg a kék szemről azt tartják, hogy hűséget jelent. Az égbolt, mely állandóan és örök időtől fogva borul a föld felé — kék színnel bír; a nefelejts, melynek már neve is örök hűséget jelez, szintén kék! Szépek azok a szikrázó buzavirág, azok a szelid, ábrándos, epedő, kökény szemek. Annyi ábránd, annyi édes epedés, annyi szelidségről beszélnek ezek. Bennök rajzolódik az ég, melynek színét viselik, mégis sokan vesztették már el

egőket, mert kék szemekben vélték azt feltalálni. A tenger színe is kék, mely fenekén pedig számtalan hajó romjai nyugszanak: hát még a kék szemekben, de sok remény szenvedett már hajótörést. Legveszedelmesebbnek tartják általában a fekete szemet. Ez gyújt, mint a villám, részegít, mint a legerősebb bor, elandalít, mint a bűbajos zene, megtévelyt, mint a daemonok pokoli játéka. A fekete szem éjszakája, sok nyugtalan, álmatlan éjt okozott már.

Végeredményben nem határoz a szem színe, az indulatot és vágyat, örömet, félelmet, becsülést, megvetést egyformán fejezhetik ki. A különbség más tekintetben mutatkozik, a sötét szem inkább fellelkesít, a világos megvigasztal, vagy miként a híres Brantome találóan megjegyzi: »A sötét szem képes egy fegyelmetlen és már futásnak eredt sereget győzelemhez vezetni, míg a világos szem a legdühösebb és legvadabb ellenséget támadásában meg tudja állítani.« Ekkép szép és érdekes lehet még a kancsal szem is, csak hű kifejezője legyen az érzelmeknek.

Már a szempillánál lényeges, hogy ne legyen túl vastag, sem túl husos, míg a szemöldök csak akkor szép, ha sötét, sűrű és félkörben hajlott.

Egy szép orr annyira disziti az arcot, mint a menyire azt egy csunya elrutithatja. Képzeljük csak a flórenci Venus, Corregio Hebeját avagy Raphael Madonnáját rövid, vastag, vagy hosszú, avagy pláne pisze orral, csak mosolyt tudna kiesalni és torzképnek néznők. Legszébb orr a görög: egyenes, keskeny, szabályos, hajlás nélküli, nagyságában arányos. A pisze orr nem plasztikus, mégis nagyon tud tetszeni, mert az arcnak tetszetős

De legnagyobb bizonyíték magának a haldokolva talált Sztojakovics Mitónak utolsó szava, ki arra a kérdésre, hogy ki ütötte le, megnevezte vádlottat.

A bizonyítási eljárás délután csak öt óra felé fejeztetett be, mi után következtek a vád- és védbeszéddek. Ítélet lapunk zártáig nem hoztatott.

TÁVIRATOK.

— Merénylet Faure ellen.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Faure elnök tegnap indult el Sz. Pétervárra Hannoveri külügyminiszter kíséretében. Tíz perccel az indulás után a Magenta boulevardon egy bomba robbant föl. A bombadobót a rendőrség nyomozza.

— Lázadás Kelet-Indiában.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kelet-Indiában a Svan folyó mentén a hinduk föllázadtak. Az angol csapatokkal való összeütközés alkalmával két angol tiszt elesett.

— **Bombák az utcán.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápoly utcáin tegnap három helyen is követtek el bomba-merényletet. Egyik bombát az ottomán bank épülete előtt, a másikat a rendőrségi palotánál, a harmadikat az államtanács épületénél dobták el.

— **A tatai hadgyakorlatokhoz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tatán a német császár és királyunk Esterházy Ferenc gróf kastélyában fognak lakni, amelyet királyunk buroraival rendeznek be.

— **Nyári ülés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház ma délelőtt tartott formális ülésében tudomásul vette a főrendiház átiratait az utolsó ülésen elfogadott törvényjavaslatok és jelentések tárgyában. — Ülés előtt az egyeztető bizottság vizsgálta át a szentesítés alá kerülő elfogadott törvényeket.

— **Királyunk névünnepe a külföldön.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A külföldön élő magyarok Szerajevóban, Londonban és Párisban szintén megünnepelték királyunk születésnapját.

— **Apponyi levele.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Apponyi Albert gróf a jászberényiekhez beszámoló helyett nyílt levelet intézett, melyben a parlamenti harcok méltatásával és az ellenzék álláspontjának igazolásával foglalkozik. Századvégi liberalizmusnak mondja az olyan szabadelvűséget, mely a sajtótörvényt elfogadta.

— **A rendszer diadala.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A fővárosban nagy visszatetszést keltett a hivatalos lap mai számának egyik közleménye, mely szerint Vosits Károly fővárosi tanácsosnak a Ferenc József rendet adományozták a fővárosi vízművek kiépítése körüli érdemeiért. Tudvalevőleg az új vízvezeték teljesen hasznavehetetlen, mint az éppen a napokban kiderült.

— **Bezárt királyi termék.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az idén a vidékről Szent István napjára a fővárosba felrándulóknak nem tekinthetik meg a budai királyi palota termeit, mivel éppen diszítés alatt állanak a német császár érkezésére várva.

Nyílt-tér.*)

Természetes szén-savdús ásványvíz a mehat

AGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőital. Kitérté az egészségügyi zavaroknál.

Járvány idején préservatív gyógyszernek bizonyult.

Szét-küldése **Édeskúty L.** udvari szállító által Budapest.

— Kapható mindenütt. —

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Árverési hirdetmény.

Alulírott ezennel közhírré teszi, hogy **a néh. Weisz Jakab hagyatékához tartozó ingóságok s pedig: ékszerek, ebédlő, salon- és hálószoba butorok, különféle szőnyegek, ágyneműek, ruhák, könyvek, stb. 1897. évi augusztus hó 26-án d. e. 10 órakor a helyszínén Pécsen, Ferenciek utca 20 sz. I. em. nyilvános önkéntes árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénz lefizetése mellett eladatnak.**

Dr. Kovács Béla

ügyvéd,
mint végrendeleti végrehajtó.

595. szám.
1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a s. sz. györgyi kir. járásbíróóság 1895. évi 4189 számú végzése következtében Értékes Lajos javára Dr. Székely Kornél ellen 270 frt s jár. erejéig 1895. évi októb. hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 331 frtra becsült bútorok és 1 zongorából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. j. bíróság 7756.8901 1897. sz. végzése folytán 270 frt tőkekövetelés, és járuléka erejéig **M.-Bólyban alperesek lakásán leendő eszközzésére 1897. évi szeptember hó 1 napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz-fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Dárdán 1897. évi augusztus hó 14 napján.

Schönberger Sámuel

kir. bír. végrehajtó.

Továbbképző tanfolyam leányok számára.

A kezdődő tanévvel továbbképző tanfolyamot nyitok serdülő leányok számára.

Tantárgyak: magyar német, francia nyelv és irodalom, rajz, szépírás. Tanítják: Középiskolai tanárok.

Kézimunkák. Tanítják: alulírott és **Dischka Mari** urhölgy.

A kézimunkával kapcsolatban, naponta 3 órán át, **francia társalgás** lesz.

A beiratások **augusztus 30-án veszik kezdetüket.**

Szóbeli vagy levélbeli tudakozásra készségesen ad bővebb felvilágosítást már most

Kovács Julia

okleveles tanítónő

Indóház-utca 12-ik szám.

Részletes prospectust kívánatra ingyen és bérmentve küldök.

11867. szám.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Majurácz Anna és társai végrehajtóknak Szalancsanin Anna és Kója végrehajtást szenvedők ellen 46 frt 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pogány község határában fekvő, a pogányi 173. sz. betétben I. 1—10 sor sz. a, szőlőknek Szalancsanin Annát és Szalancsanin Kója férj: Peterácz Mihályt illető $\frac{2}{10}$ részre 95 frt 60 kr. becsárban, a pogányi 305. sz. betétben foglalt I. 236. hrsz. 86. sorházra 238/4. hrsz. közös udvartérre az 1881. évi 60. t. c. 156. §. d) pontja alapján egészben 160 frt becsárban, a pogányi 175. sz. betétben felvett I. 3—22. sorsz. a. $\frac{2}{8}$ telekből és legelő illetményből Szalancsanin Annát illető $\frac{1}{8}$ részre 192 frt 40 kr. becsár mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1897. évi szeptember hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Pogány község bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezeti szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 9 forint 56 krajcárt, 16 forint és 19 forint 24 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni — avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1897. évi június hó 4. napján.
A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Jobst Béla

kir. törvényszéki bíró.

és a fejsze nyelével fejbe ütötte, a ki összeesett. Erre, mert félt, hogy ha Sztojkovits felébred, megboszulja, a fejsze élével kétszer-háromszor fejbevágta, hogy meghaljon s így otthagya a parkban. A fejszét megmosta az árokban s haza ment és lefeküdt. Reggel felkelt s kiment halászni. Onnan hívta haza az apja, de utközben már jöttek érte a csendőrök és a község házára kísérték, hol *Dragovics* Andrea kisbíró szerb tolmácsolása mellett hallgatták ki és ő be is ismerte, hogy ő ütötte e a meghaltat.

Vádlott azt vallja, hogy először a fejsze nyelével ütötte meg a meggyilkoltat, de kitűnik a további adatokból, hogy bal halántékán ütötte meg a fejsze élével s ettől az ütéstől rogyott az össze. Erre aztán gyors egymásutánban ütött háromszor is az elhalt fejére, úgy, hogy elvált a nyakcsigolyája annak a fejétől; de tagadja, hogy szándéka lett volna megölni, csak azért ütötte, hogy fel ne kelhessen és őt meg ne verhesse, boszút ne állhasson rajta. Persze, mikor elébe tartották, hogy a meghaltnál fegyver nem volt, akkor nem kellett tőle félni, akadozik és azt mondja, hogy az ijedség miatt magán kívül volt s nem tudta mit tesz, mert félt, hogyha az életben marad, boszút áll rajta. Ezért üthetett oly erővel kétszer a meggyilkolt koponyájára, hogy annak koponyacsontja széttört. Mindez a védekezése azonban valószínűtlen, mert a vádlottnak igenis szándéka volt a sértettet megölni, hogy azon boszút álljon. Boszút álljon a miatt, hogy csufolta a már jelzett csufnévvel

s így az egész falu fiatalága is a nyelvére vette. Ezt már előre elhatározta s mikor *Sztojakovits* Mito kihívta a parkba, ekkor e szándékból vette magához a fejszét.

Ezt persze tagadja a vádlott, aki mindig csak arra hivatkozik, hogy dühös lett társára és azért ütötte le, bár az is tény, hogy megvárta a sötét estét és csak akkor hozta elő a csufolódási esetet és kezdte ütni a meggyilkoltat. Egyebekben is nagyon vacillál védekezése, mert a merre jártak a parkban, ott nem is volt sehol varsa kitéve s tulajdonképen nem is Sztojakovits hívta ki őt, hanem ő hívta ki a meggyilkoltat a parkba s már ekkor eszébe volt, hogy társán megboszulja magát s fejszét saját elhatározásából vitt magával s mikor Sztojakovits kérdezte, miért hozza azt, azt felelte, hogy legyen védőeszközük, ha valaki megtámadja őket. S mert társánál még csak egy bot sem volt, már ebből megállapítható, hogy szándéka volt megölni azt.

Vádlott a csendőrök előtt, a járásbíró-ságnál és a vizsgálóbíró előtt is beismerte, sőt azt is elmondta, hogy a fejszét elrejtette a kabátja alá, hogy Sztojakovits meg ne lássa. De persze, most azt mondja, hogy a társa mondta neki, hogy rejtse el azt. Általában erős megátalkodottsággal vonja vissza minden beismerő vallomását s az elnök keresztkérdései alatt lépten-nyomon ellentétbe jön az egyes vallomásaival s mégis csak kitűnik, hogy szándéka megölni előbb nem volt ugyan, de mikor első fejszecsapása alatt összeesett a megölt, akkor arra gondolt, hogy az boszút

állhat rajta, ha életben marad és ezért addig ütötte, míg csak látta, hogy mozog.

Vádlott Sztojakovitsnak különben jó barátja volt s naponkint megfordult náluk. A megöltnek leánytestvérje barátnője volt egy leánynak, kinek a vádlott szeretője volt és ezek révén értesült először, hogy Sztojakovits mikép csufolta. A csufnevet társa a parkban is szemébe mondta s ez hozta olyan dühbe, hogy ily véres boszút állt rajta.

Vádlott kihallgatása — mely egyfolytában jó másfélóráig tartott — azt a vélelmet kelti, hogy a suhanc legényeknél szokásos boszunál nagyobb boszu vezette, az hogy leveri, megöli a társát, a ki a csufnevet a nővére előtt is többször mondván rá, azt elhíresztelte a szeretőjének s így az ő becsülete tönkre volt téve. Az elnök, az ítélelőbírák és az ügyész kérdései alatt a vádlott mindjobban ellenmondásokba keveredik, de azért nem ismeri be, hogy szándéka lett volna megölni Sztojakovitsot.

Pedig a tanuvallomások mind ellene vannak.

A meggyilkolt apja vallja, hogy Sztojakovits Mitóért vádlott elment a jelzett nap délutánján. Már ekkor hívta, hogy estére menjenek ki az uradalmi parkba s fia el is ment estefelé a vádlotthoz, de nem vitt magával még botot sem. S nem is volt szándékában, hogy varsákat lopjon, vagy azok megrongálásával boszulja meg magát azon a halászon, a kit vádlott megnevezett, mert az sohse bántotta az ő fiát.

szébb a középnagyság, körülbelül két hüvelyk magas, könnyedén boltozott homlok, ez ha nem használ, de legalább nem rontja a szép fejen az összhangzatot.

A szemet illetőleg csak egy a kiváncsi, ne legyen az nagyon nagy, és feleljen meg Plato mondásának: »A szem a lélek tükré.« Vajjon kék vagy zöldes, barna vagy fekete az teljesen egyre megy, a legkiválóbb aesthetikusok, leghíresebb festők classicus alakjaik ábrázolásánál vegyest használnak e színeket. A szem színe nem más, mint a természet játéka, szokás mégis abból következtést vonni a lélek tulajdonságaira. Így azt tartja a közmondás, hogy »szürke szem, ravasz szem«, a költők nem is éneklék meg a szürke szemet, mintha ez szép sem lehetne. De hát miért ravasz a szürke szem? ! igaz! a macskának szürke szeme van. Egy másik közmondás szerint »a barna szemek pajkosságot jelentenek«, azt mondják, hogy a barna szemekbe a teremő két kis ördögöt rejtett, hogy azok daemoni hatalommal játszanak szegény áldozatukkal, melyet elkárhozásra szántak. De azért sokan vannak, kik az ilyen ördögöknek szivesen adják el lelküket s nemcsak hogy nem félnek, sőt szeretik a tüzlángot, melyet a kis ördögök szívekben felgyújtottak. Azt mondják, a barna szemű hölgyek kiválóan kacérok, míg a kék szeműt azt tartják, hogy hűséget jelent. Az égbolt, mely állandóan és örök időtől fogva borul a föld felé — kék színnel bír; a nefelets, melynek már neve is örök hűséget jelez, szintén kék! Szépek azok a szikrázó buzavirág, azok a szelid, ábrándos, epedő, kökény szemek. Annyi ábránd, annyi édes epedés, annyi szelidségről beszélnek ezek. Bennök rajzolódik az ég, melynek színét viselik, mégis sokan vesztették már el

egőket, mert kék szemekben vélték azt feltalálni. A tenger színe is kék, mély fenekén pedig számtalan hajó romjai nyugszanak: hát még a kék szemekben, de sok remény szenvedett már hajótörést. Legveszedelmesebbnek tartják általánosan a fekete szemet. Ez gyújt, mint a villám, részegít, mint a legerősebb bor, elandalít, mint a bűbajos zene, megtévelyt, mint a daemonok pokoli játéka. A fekete szem éjszakája, sok nyugtalan, álmatlan éjt okozott már.

Végeredményben nem határoz a szem színe, az indulatot és vágyat, örömet, félelmet, becsülést, megvetést egyformán fejezhetik ki. A különbség más tekintetben mutatkozik, a sötét szem inkább fellelkesít, a világos megvigasztal, vagy miként a híres Brantome találón megjegyzi: »A sötét szem képes egy fegyelmetlen és már futásnak eredt sereget győzelemhez vezetni, míg a világos szem a legdühösebb és legvadabb ellenséget támadásában meg tudja állítani.« Ekkép szép és érdekes lehet még a kancsal szem is, csak hű kifejezője legyen az érzelmeknek.

Már a szempillánál lényeges, hogy ne legyen túl vastag, sem túl husos, míg a szemöldök csak akkor szép, ha sötét, sűrű és félkörben hajlott.

Egy szép orr annyira disziti az arcot, mint a menyire azt egy csunya elrutithatja. Képzeljük csak a flórenci Venus, Corregio Hebeját avagy Raphael Madonnáját rövid, vastag, vagy hosszú, avagy pláne pisze orral, csak mosolyt tudna kicsalni és torzképnek néznők. Legszébb orr a görög: egyenes, keskeny, szabályos, hajlás nélküli, nagyságában arányos. A pisze orr nem plasztikus, mégis nagyon tud tetszeni, mert az arcnak tetszetős

De legnagyobb bizonyíték magának a haldokolva talált Sztojakovics Mitónak utolsó szava, ki arra a kérdésre, hogy ki ütötte le, megnevezte vádlottat.

A bizonyítási eljárás délután csak öt óra felé fejeztetett be, mi után következtek a vád- és védbeszédok. Ítélet lapunk zártáig nem hozható.

TÁVIRATOK.

— Merénylet Faure ellen.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Faure elnök tegnap indult el Sz. Pétervárra Hannoteaux külügyminiszter kíséretében. Tíz perccel az indulás után a Magenta boulevardon egy bomba robbant föl. A bombadobót a rendőrség nyomozza.

— Lázadás Kelet-Indiában.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kelet-Indiában a Svan folyó mentén a hinduk föllázadtak. Az angol csapatokkal való összeütközés alkalmával két angol tiszt elesett.

— **Bombák az utcán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápoly utcáin tegnap három helyen is követtek el bomba-merényletet. Egyik bombát az ottomán bank épülete előtt, a másikat a rendőrségi palotánál, a harmadikat az államtanács épületénél dobták el.

— **A tatai hadgyakorlatokhoz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tatán a német császár és királyunk Esterházy Ferenc gróf kastélyában fognak lakni, amelyet királyunk buroraival rendeznek be.

— **Nyári ülés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház ma délelőtt tartott formális ülésében tudomásul vette a főrendiház átíratait az utolsó ülésen elfogadott törvényjavaslatok és jelentések tárgyában. — Ülés előtt az egyeztető bizottság vizsgálta át a szentesítés alá kerülő elfogadott törvényeket.

— **Királyunk névünnepe a külföldön.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A külföldön élő magyarok Szerajevóban, Londonban és Párisban szintén megünnepelték királyunk születésnapját.

— **Apponyi levele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Apponyi Albert gróf a jászberényiekhez beszámoló helyett nyílt levelet intézett, melyben a parlamenti harcok méltatásával és az ellenzék álláspontjának igazolásával foglalkozik. Századvégi liberalizmusnak mondja az olyan szabadelvűséget, mely a sajtótörvényt elfogadta.

— **A rendszer diadala.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosban nagy visszatetszést keltett a hivatalos lap mai számának egyik közleménye, mely szerint Vosits Károly fővárosi tanácsosnak a Ferenc József rendet adományozták a fővárosi vízművek kiépítése körüli érdemeiért. Tudvalevőleg az új vízvezeték teljesen használhatatlan, mint az éppen a napokban kiderült.

— **Bezárt királyi termék.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az idén a vidékről Szent István napjára a fővárosba felrándulóknak nem tekinthetik meg a budai királyi palota termeit, mivel éppen diszítés alatt állanak a német császár érkezésére várva.

Nyilt-tér.*)

Természetes szén-savdús szarvanyvíz a mehal

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőital. Kétféle szelgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Járvány idején préservatív gyógyszernek bizonyult.

Szét-küldése **Édeskúty L.** udvari szállító által Budapest.

— Kapható mindenütt. —

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Árverési hirdetmény.

Alulírott ezennel közhírré teszi, hogy **a néh. Weisz Jakab hagyatékához tartozó ingóságok s pedig: ékszer-ek, ebédlő, salon- és hálószoba butorok, különféle szőnyegek, ágyneműek, ruhák, könyvek, stb. 1897. évi augusztus hó 26-án d. e. 10 órakor a helyszínén Pécsen, Ferenciek utca 20 sz. I. em. nyilvános önkéntes árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénz lefizetése mellett eladatnak.**

Dr. Kovács Béla

ügyvéd,
mint végrendeleti végrehajtó.

595. szám.
1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a s. sz. györgyi kir. járásbíró 1895. évi 4189 számú végzése következtében Értékes Lajos javára Dr. Székely Kornél ellen 270 frt s jár. erejeig 1895. évi októb. hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 331 frtra becsült butorok és 1 zongorából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. bíróság 7756.8901 1897. sz. végzése folytán 270 frt tőkekövetelés, és járuléka erejeig **M.-Bólyban alperesek lakásán leendő eszközzésére 1897. évi szeptember hó 1 napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Dárdán 1897. évi augusztus hó 14 napján.

Schönberger Sámuel

kir. bir. végrehajtó.

Továbbképző tanfolyam leányok számára.

A kezdődő tanévvel továbbképző tanfolyamot nyitok serdülő leányok számára.

Tantárgyak: magyar német, francia nyelv és irodalom, rajz, szépirodalom. Tanítják: Középiskolai tanárok.

Kézimunkák. Tanítják: alulírott és **Dischka Mari** urhölgy.

A kézimunkával kapcsolatban, naponta 3 órán át, francia tárgyalás lesz.

A beiratások **augusztus 30-án veszik kezdetüket.**

Szövegi vagy levélbeli tudakozásra készségesen ad bővebb felvilágosítást már most

Kovács Julia

okleveles tanítónő

Indóház-utca 12-ik szám.

Részletes prospectust kívánatra ingyen és bérmentve küldök.

11867. szám.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Majurác Anna és társai végrehajthatóknak Szalancsanin Anna és Kója végrehajtást szenvedők ellen 46 frt 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Pogány község határában fekvő, a pogányi 173. sz. betétben I. 1—10 sor sz. a, szőlőknek Szalancsanin Annát és Szalancsanin Kója férj: Peterác Mihályt illető $\frac{2}{10}$ részre 95 frt 60 kr. becsárban, a pogányi 305. sz. betétben foglalt I. 236. hrsz. 86. sorházra 238/4. hrsz. közös udvartérre az 1881. évi 60. t. c. 156. §. d) pontja alapján egészben 160 frt becsárban, a pogányi 175. sz. betétben felvett I. 3—22. sorsz. a. $\frac{2}{8}$ telekből és legelő illetményből Szalancsanin Annát illető $\frac{1}{5}$ részre 192 frt 40 kr. becsár mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1897. évi szeptember hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Pogány község bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezeti szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 9 forint 56 krajcárt, 16 forint és 19 forint 24 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni — avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1897. évi június hó 4. napján.
A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Jobst Béla

kir. törvényszéki bíró.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

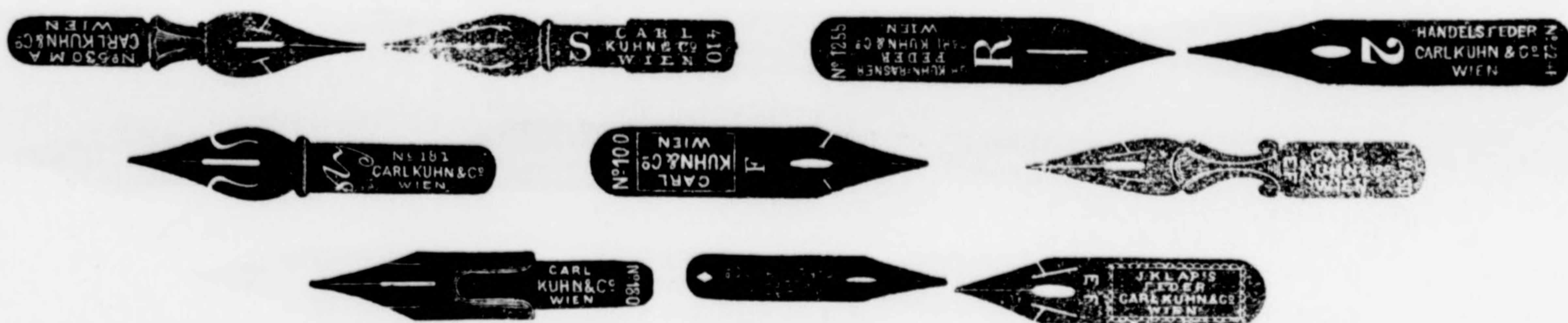
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.